

no deu dir mai, per ésser un gros pleonasme mèdic, "càncer maligne", com diu el P. Marcet. Ultra la discussió es faria amb armes desiguals, i de la mateixa manera que nosaltres correríem el ridícul si discutíssim Teologia amb teòlegs, no volèm que facin aquest paper, venerables senyors que no saben del càncer ni el que és una senzilla cèl·lula gegant.

Aitrament, malgrat de no entrar en matèria jurídica ni teològica, recordem, però, el *Cànon* 138 en què prohibeix terminantment als clergues l'exercici de la medicina i la cirurgia, salvant indult apostòlic.

E! tenen, aquest indult, a Montserrat?

Doncs, no res més.

Assegura el P. Marcet que l'"Hermano Pelegrí" és un home gai rebé analfabet, però que té molta experiència, que és la mare de la ciència.

De petit, ja ho sentia jo a dir, això, a la meva dida, que era de Masquefa.

Quan vàrem entrar a la Facultat de Medicina, ens ensenyaren que les investigacions i l'estudi havien romput molts motllos. Recordem-nos d'aquelles paraules del savi: "*E pur, si muove...*"

Les firmes, les lloances dels malalts, tot quant es cerqui per arribar a una demostració sobre aquest afer, resta empallidit enfront dels casos esmentats més amunt i d'un altre ben recent i desgraciat, puix acabà amb defunció; un noieta amb un procés de osteomielitis tractada pel "Pelegrí" i mort a Esparraguera, gairebé sense haver-lo vist el metge Pobre infant!

Parlem dels fins lucratius. En l'acta, consta l'encàrrec de dir misses. És cert, però també és cert que el que signa i l'agent de vigilància senyor Sagredo oïren perfectament com un monjo ens digué que un tinent coronel, tractat pel "Pelegrí", donà 5.000 pessetes. Foren dona des com almoines per dir misses gregorianes?

Aquest és un terreny relliscós que no volem aprofundir més, puix podríem caure en la irreverència, i no res més lluny del nostre ànim; però no vui acabar aquests comentaris a la lletra signada pel Pare Marcet, sense reproduir les paraules d'un pobre rector de d'un poble de quatre cases, no llunyà de Barcelona, que, sabedor per nosaltres d'aquest afer, posà el següent comentari, mentre ajuntava les mans sobre l'abdomen, bo i esguardant el firmament amb dalerosa mirada: